

добитъцитѣ и пр. занасятъ когато щатъ. Че нѣкой отъ общанитѣ не прѣнесълъ своето *вспивало* (прикята) не се забѣлѣзва нищо и отпослѣ не го търсятъ; па такива случаи рѣдко се срѣщатъ.

Евджилери. — Чеизътъ на булката въ нашето село, Евджилери, нѣма голѣмо значение. Прѣди години той си е ималъ значението, когато се е нареждалъ въ къщи и даже повънъ, а женитѣ сж дохождали да го гледатъ. Сега почти нѣма никакво значение прикята, която по насъ се нарича чеизъ.

За чеизъ по нашенско се дава черга, козекъ котли, сахани, двѣ лъжици, една или двѣ възглавници и др. т.

Записки за чеиза не ставатъ.

Прѣнасянието на чеиза става въ недѣля заедно съ невѣстата.

Неспоразумѣния сж ставали и ставатъ, а се рѣшаватъ при кметството.

Еленско. — *Прикя* въ Еленско наричатъ дрѣхитѣ, покъщнината (възглавници и пр.), които булката занася у мъжови си.

Думата *зестра* се употрѣблява исклучително за паритѣ, които отъ нѣколко врѣме насамъ нѣкои момци взехж да искатъ отъ момата. Народътъ не гледа съ добро око на зестрата. Тоя обичай е градски, а не селски. Въ селата старитѣ обичаи иматъ повече живучестъ и постоянство.

Прикята състои отъ всичко необходимо за да се обзаведе единъ домъ; тукъ влазятъ и козаци, и губери, и губерчета, и възглавници, и платници, и торби, и мисали, и кърпи, безъ да броимъ: дрѣхитѣ, фустани, ризи, кърни, басми, прѣстилки принадлежащи на булката.

Прикята се прѣнася съ кола отъ момини у момкови. У момини тя се отдѣли въ петъкъ, дипли се, ходятъ да я гледатъ и честитятъ, благославятъ. Прѣнася се у момкови въ сѣбота, а нѣкъдѣ и въ недѣля.

Неспоразумѣния обикновенно не ставатъ. Само това е забѣлѣжително, че момъкътъ трѣбва да откупува прикята, като плати ономува, който я е искупилъ у момини.

Казанлъжско. — Прикята по насъ се нарича *чеизъ*. Прикята въ града се прѣнася у момъка въ петъкъ надвечерь, прѣдъ свадбата. Никакви записки не ставатъ. Случва се само, че момина майка, като не е успѣла да дотъкми нѣщо,